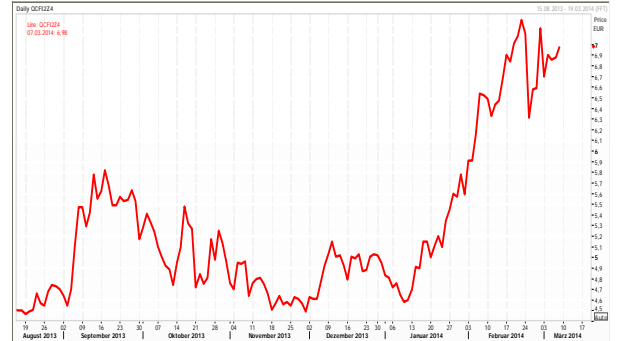

- Zakupimy dla Państwa CO2 na giełdzie
- Sprzedamy Państwa CO2 na giełdzie
- Doradzimy przy zawieraniu umów Forward
- Dokonamy dla Państwa wymiany EUA/CER; CER/CER
- Zarządzamy certyfikatami EUA i CER

EUA DEC14 01.01.2014 do 07.03.2014

źródło: EXC London

02-2014 News-emisje CO2

Informacje z praktyki w handlu emisjami

Wydanie z 10.03.2014

Coraz większe ryzyko zbyt późnego przydziału – ważne jest odwołanie do decyzji o przydziałach

W dniu 24.02.2014 Komisja Europejska zatwierdziła bezpłatny przydział certyfikatów CO2 dla polskich operatorów instalacji. Czy jednak przydziały do końca kwietnia zostaną przekazane na konta rejestru operatorów, nie jest wcale takie pewne.

Według informacji udzielonych przez Komisję Europejską Polska wraz z 5 innymi krajami nie jest nadal w stanie przedstawić planu, w jaki sposób zostanie zwiększona efektywność elektrowni systemowych. Ponieważ w zależności od tych planów ma nastąpić specjalny przydział dodatkowych bezpłatnych certyfikatów CO2 dla polskich operatorów instalacji, to zagrożony jest terminowy przydział dla wszystkich polskich operatorów.

Jeśli jednak przydział nie nastąpi na czas, to ważnym dla operatora jest wiedzieć, jakie ma możliwości złożenia sprzeciwu przeciwko jego ilościom przydziału, na wypadek, jeśli otrzymałby za mało certyfikatów.

Tutaj należy rozstrzygnąć, czy sprzeciw będzie można złożyć terminowo i z jakiego powodu operator mógłby to zrobić. Dodatkowo niektóre przedsiębiorstwa będą też musiały zastanowić się, w jakiej formie odzwierciedlą techniczną specyfikę instalacji w skorygowanym lub na nowo przygotowanym wniosku przydziału, aby otrzymać więcej bezpłatnych przydziałów. Niektóre z tych możliwości wskazuje nasz [News-emisje 02-2014](#).

Operatorzy instalacji w Polsce coraz bardziej nerwowi – ryzyko zbyt późnego przydziału leży na poziomie ponad 60%

Według szacunków wiodącego przedstawiciela gospodarki ryzyko, że polski operator instalacji wytwarzającej energię elektryczną do końca kwietnia

2014 nie otrzyma swoich przydziałów, wynosi więcej niż 60%. Wg wypowiedzi Michała Mazurkiewicza, zastępcy dyrektora działu finansowego PGE, przydziały za 2013 z wielkim prawdopodobieństwem dla terminu 30.04.2014 zostaną przekazane za późno, co będzie kosztowało polskich dostawców energii 580 milionów euro (2,436 miliarda złotych). Nie ufa on już uspokajającym wypowiedziom polskich instytucji, gdyż w czasowe dostarczenie przydziałów uwierzy dopiero, gdy znajdą się na jego koncie. Według niego z każdym dniem wzrasta prawdopodobieństwo spełnienia się tego negatywnego scenariusza. Wymienioną wcześniej sumę oblicza z wartości, jaką polscy operatorzy instalacji będą musieli wyłożyć, aby zabezpieczyć się z wcześniejszym zakupem certyfikatów EUA na rynku, aby sprostać umorzeniom, jeśli nie otrzymaliby przed końcem kwietnia 2014 przydziałów.

Przyczyną tego jest, że dla ośmiu, w większości wschodnioeuropejskich krajów, rozdział dodatkowych bezpłatnych praw emisyjnych do 2019 roku zależny jest od inwestycji rządów w rozpoczęcie modernizacji branży energetycznej i przedstawieniem dla niej planów inwestycyjnych.

Ponieważ jednak do tej pory tylko Węgry i Czechy przedstawiły Komisji Europejskiej odpowiednie plany, nie można w Polsce i innych 5 krajach nadal wydać operatorom instalacji bezpłatnych przydziałów.

Interesującym będzie, czy Komisja Europejska zezwoli na wniosek polskiego Ministerstwa Środowiska wydać na czas przydziały instalacjom nieprodukującym energię elektryczną. Wątpliwym jest czy taki plan w ogóle istnieje. Faktem wydaje się być, że w tym przypadku nie ma żadnego prawnego powiązania

obowiązku umorzenia certyfikatów z prawem do czasowego otrzymania przydziałów.

Oznacza to, że w przypadku spóźnionego przydziału po 30.04.2014 także instalacje nieprodukujące energii elektryczną będą musiały zapłacić karę 100 Euro/t.

Dokładnie to jest powodem, dla którego także Michał Mazurkiewicz z PGE ostrzega mniejsze instalacje w kraju, że one same odpowiadają za swoje bezpieczeństwo.

Pewnym jest, że Mazurkiewicz zauważa ogólną panikę, która może się szybko rozprzestrzenić i prowadzić do jeszcze większych cen EUA, ponieważ każdy operator do końca kwietnia musi zakupić certyfikaty, aby zabezpieczyć na czas swoje umorzenie za rok 2013. Szczególnie będą to robić duże przedsiębiorstwa energetyczne, które z powodu swoich wielkich ilości bardzo szybko w krótkim czasie mogą zawyżyć cenę.

Jeśli spróbuje się w tym temacie rozmawiać z osobami odpowiedzialnymi w polskim ministerstwie lub otrzymać oficjalne stanowisko, to jest się proszonym o cierpliwość lub nie otrzymuje się żadnych komentarzy. Ostatnie wypowiedzi na ten temat mają już po kilka miesięcy. W listopadzie 2013 roku rzeczniczka Ministerstwa Środowiska wypowiedziała się słowami, że będą występować duże ryzyka, że poprzez „wąskie gardło w administracji” wydawanie bezpłatnych przydziałów może przedłużyć się do kwietnia 2014 roku.

Sytuacja prawna dotycząca wnioskowania o bezpłatne certyfikaty emisji

Zgodnie z odpowiednimi przepisami UE oraz narodowymi przepisami przydziału europejscy operatorzy instalacji otrzymają w trzecim okresie rozliczeniowym 2013-2020 od właściwych sobie instytucji przydzielone już tylko częściowo bezpłatne certyfikaty. Pozostała część będzie odpłatnie licytowana na aukcjach i może być nabyta na aukcjach w Lipsku i Londynie do 5 razy tygodniowo.

Aby otrzymać bezpłatne przydziały dla instalacji, właściwe przedsiębiorstwa miały dla okresu rozliczeniowego 2013-2020 złożyć terminowo wniosek przydziału, który musiał być poprawny, pełny, przejrzysty i spójny. Jeśli jedno z tych 5 kryteriów nie zostało spełnione, to dla przedsiębiorstwa mogły nastąpić ciężkie gospodarcze straty, ponieważ następował brak lub zmniejszony bezpłatny przydział, a to może być dla przedsiębiorstwa zagrożeniem jego egzystencji. Ciężkie gospodarcze straty mogły nastąpić także wtedy, jeśli wspomniane wcześniej kryteria zostały wprawdzie spełnione, jednak wystąpiły inne czynniki, na które operator miał ledwo lub mały wpływ,

a które prowadzą do niezadawalającej urzędowej decyzji, przeciwko której można złożyć w określonym terminie zażalenie.

Infobox

Porozumienie w handlu emisjami dla lotnictwa na lata 2013-2016

Komisja Europejska przegłosowała w dniu 4 marca 2014 zmieniony plan dla handlu emisjami w lotnictwie, który powinien dać pewność planowania do 2016 roku.

Według tego planu handel emisjami po tymczasowym porozumieniu między Parlamentem Europejskim i członkami państw UE ma być na razie przeprowadzony w odchudzonej formie, a dopiero od 2017 w większym zakresie. Porozumienie musi jeszcze zostać zatwierdzone przez plenum parlamentu, komisję ochrony środowiska oraz wszystkie państwa członkowskie.

Według nowej propozycji stało się jasne, że na razie handlem emisjami objęte zostaną tylko loty wewnątrz europejskie. Wcześniejszy plan zakładał, że wszystkie loty, które startują lub lądują w UE, a więc także loty międzykontynentalne, mają być objęte systemem. Przepadła więc także wcześniejsza mniejsza wersja, która chciała objąć systemem handlu emisjami także loty międzykontynentalne nad terytorium UE.

Pierwotny plan, który handlem emisjami obejmuje wszystkie międzynarodowe połączenia, ma obowiązywać od 2017 roku. Alternatywnie kompromis przewiduje, że w ramach ICAO (Międzynarodowa Organizacja Lotnictwa Cywilnego) dojdzie do światowego porozumienia dla ochrony klimatu w lotnictwie, w wyniku którego zostanie wypracowane własne porozumienie klimatyczne dla międzynarodowych połączeń lotniczych.

Terminy i drogi zażalenia

W przeciwieństwie do drugiego okresu rozliczeniowego 2008-2012, w którym wyłącznie krajowe instytucje brały udział w procesie przydziału, tym razem w trzecim okresie jest to tak regulowane, że znaczącą rolę odgrywa Komisja Europejska. Kontroluje ona propozycje poszczególnych przydziałów dla operatorów instalacji, które zostały zaproponowane przez poszczególne krajowe instytucje. To sprawdzanie nabrało dłuższego okresu i zostało zakończone jesienią 2013 dla prawie wszystkich krajów w systemie EU-ETS.

Polska jako prawie ostatni kraj w dniu 24.01.2014 otrzymała zatwierdzony Krajowy Plan Rozdziału Uprawnień. Tylko Finlandia i Cypr potrzebowały 3 dni dłużej, tak więc w dniu 27.01.2014. w Europie poznano wszystkie zatwierdzone przydziały.

Skorygowana w ten sposób tabela przydziału NAT (National Allocation Table) dla Polski została po zatwierdzeniu przekazana polskim instytucjom.

Jednakże to wcale jeszcze nie oznacza, że teraz rozpocznie się wydawanie bezpłatny certyfikatów.

Member State	Number of Free Allowances in millions	Base National Allocation Table Submission Date**	Reported changes for 2013 Allocation Submission Date***	European Commission Decision Date	Allocation Date****
Austria	22.75	5 November 2013	18 November 2013	18 December 2013	19 December 2013
Belgium	39.42	19 December 2013	19 December 2013	12 February 2014	13 February 2014
Bulgaria	11.30	11 December 2013	5 February 2014	26 February 2014	27 February 2014
Croatia	5.56	20 January 2014	31 January 2014	26 February 2014	27 February 2014
Cyprus	0.94	27 January 2014	29 January 2014	26 February 2014	27 February 2014
Czech Republic	25.74	29 October 2013	10 December 2013	17 January 2014	18 January 2014
Denmark	12.38	14 October 2013	13 December 2013	17 January 2014	18 January 2014
Estonia	3.10	7 January 2014	13 January 2014	12 February 2014	13 February 2014
Finland	24.12	27 January 2014	27 January 2014	12 February 2014	13 February 2014
France	88.37	12 December 2013	20 December 2013	17 January 2014	18 January 2014
Germany	172.77	19 December 2013	20 January 2014	12 February 2014	13 February 2014
Greece	16.16	12 November 2013	29 November 2013	18 December 2013	19 December 2013
Hungary	12.55	10 December 2013	10 December 2013	17 January 2014	18 January 2014
Ireland	5.58	11 November 2013	13 November 2013	18 December 2013	19 December 2013
Italy	90.00	20 December 2013	13 February 2014	26 February 2014	27 February 2014
Latvia	2.86	1 November 2013	2 December 2013	18 December 2013	19 December 2013
Lithuania	6.53	24 October 2013	6 December 2013	17 January 2014	18 January 2014
Luxembourg	1.38	9 January 2014	9 January 2014	12 February 2014	13 February 2014
Malta	0				
Netherlands	50.38	6 November 2013	20 November 2013	18 December 2013	19 December 2013
Poland	64.63	24 January 2014	24 January 2014	26 February 2014	27 February 2014
Portugal	12.11	8 November 2013	26 November 2013	18 December 2013	19 December 2013
Romania	29.49	21 December 2013	20 January 2014	26 February 2014	27 February 2014
Slovakia	17.08	24 October 2013	5 December 2013	17 January 2014	18 January 2014
Slovenia	2.77	3 December 2013	27 December 2013	12 February 2014	13 February 2014
Spain	70.68	12 December 2013	27 January 2014	26 February 2014	27 February 2014
Sweden	28.92	22 November 2013	5 December 2013	18 December 2013	19 December 2013
United Kingdom	68.97	22 October 2013	27 November 2013	18 December 2013	19 December 2013

Podgląd na stan krajowych przydziałów

Przydziały dla polskich operatorów instalacji można już zobaczyć pod linkiem:

http://www.mos.gov.pl/artykul/7_aktualnosci/22040_informacja_na_temat_przydzialu_uprawnien_do_emisji_dla_podmiotow_objetych_systemem_eu_ets_wyliczonych_w_oparciu_postanowienia_art_10a_dyrektywy_ets.html

Uwaga: Tabela pokazuje przydział uprawnień do emisji, uwzględniając korekty przydziału w związku z częściowym lub całkowitym zaprzestaniem działalności od 2013 r. (w linku powyżej - zaznaczone kolorem zielonym), nie uwzględnia natomiast korekt mających zastosowanie od 2014 r.

W normalnym przypadku można by założyć, że odpowiedni fizyczny przydział dla lat 2013 i 2014 na konta rejestru operatorów instalacji mógłby jeszcze nastąpić w marcu 2014.

Jednak co najmniej dla instalacji wytwarzających energię przedłuży to się z jeszcze innych powodów do kwietnia lub maja 2014, a może nawet dla wszystkich innych instalacji.

Przeciwko tym, wysłanym w kwietniu lub maju 2014 do operatorów oficjalnym decyzjom, równolegle operator, jeśli nie zgadza się z wysokością przydziału, może złożyć w terminie ustawowego okresu sprzeciw.

Terminy złożenia zażaleń i drogi prawne

Jeśli po otrzymaniu decyzji przydziału przedsiębiorstwo jest zdania, że otrzymało za mało bezpłatnych przydziałów w okresie 2013-2020, to może w ustalonym terminie dla każdego kraju po otrzymaniu decyzji złożyć sprzeciw przeciwko niej w krajowej instytucji.

Sprzeciw należy złożyć w instytucji formalnie. Czy już w tym momencie należy skorzystać z pomocy pozostaje do decyzji każdego operatora. Jednak wiadomym jest, że operator może dla uzasadnienia, dlaczego składa sprzeciw, zostawić sobie więcej czasu. Czy do opracowania dostarczanego później uzasadnienia powinien włączyć eksperta prawnego, zależy od sytuacji.

Jeśli w późniejszym momencie dojdzie do tego, że krajowa instytucja odrzuci sprzeciw z dostarczonym później uzasadnieniem (odmowna decyzja sprzeciwu), to operator ma możliwość do złożenia przed właściwym sądem skargi przeciwko tej decyzji.

Każdy potencjalny skarżący musi być świadomy, że nie występuje przeciwko decyzji, która oparta jest tylko na krajowych uregulowaniach. Przeciwnie, u podstaw leżą zasady przydziału, które w trzecim okresie rozliczeniowym opierają się na jednolitych i harmonijnych regulacjach dla wszystkich krajów biorących udział w EU-ETS i z tego powodu opiniowanie sprzeciwu może ewentualnie ostatecznie wymagać postanowienia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Konsekwencją tego byłyby odpowiednio długi czas procesu, wyspecjalizowani adwokaci jak również wyższe koszty.

Podstawy sprzeciwu

Operatorzy instalacji, którzy chcieliby złożyć sprzeciw przeciwko decyzji, powinni najpierw jednak przemyśleć, przeciwko czemu właściwie chcą złożyć sprzeciw. W związku z tym można podzielić możliwe powody na 3 kategorie:

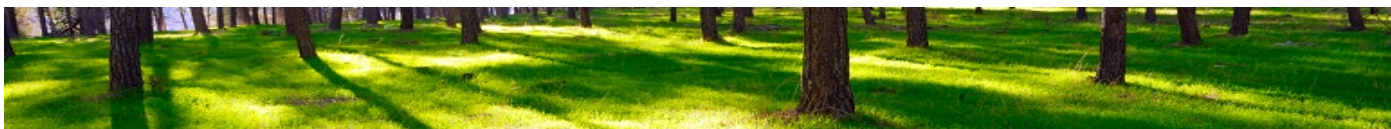
- z powodu wysokości zastosowanego wskaźnika korekty
- z powodu nieuwzględnienia na liście Carbon-Leakage
- z różnych powodów, które leżą w technicznym zakresie instalacji

W zależności od tego, z jakiego powodu ma nastąpić sprzeciw, operator instalacji powinien wesprzeć się pomocą rady prawnego względnie wyspecjalizowanych doradców.

Sprzeciw z powodu wskaźnika korekty / wskaźnika cięcia

Zastosowany przy darmowych przydziałach dla wszystkich operatorów wskaźnik cięcia o średniej wartości 11,5% skutkuje od roku 2013 cięciem o 5,7% i wzrasta do roku 2020 na 17,6%.

Podstawowym pomysłem było, że całościowy budżet UE powinien być utrzymany i wnioskowane ilości powinny wystarczyć dla wszystkich instalacji. Czy

wskaźnik cięcia został ustawiony zbyt wysoko i jak w ogóle został wyliczony pozostaje na razie w dużej mierze w mroku.

Według kancelarii adwokackich realnym jest osiągnięcie zmniejszenia współczynnika na drodze sądowej, jeśli zostanie zaatakowany jego sposób obliczania jak i wskazane ewentualne wytworzone rezerwy.

Tutaj oczywiście muszą być znane podstawy obliczeń i odpowiednie dane, których dotknięte przedsiębiorstwa muszą zażądać z Brukseli.

Jak, jakimi metodami i na jakiej podstawie powstał wskaźnik cięcia, to będzie zapewne wielki temat sporów nadchodzących lat.

W każdym razie wszystko wydaje się wskazywać, że między Komisją Europejską i lobbystami stowarzyszeń przemysłowych istnieje zgodność, że brakuje późniejszego mechanizmu korekcyjnego, który umożliwiałby regulację górnej granicy certyfikatów dla przemysłu oraz mających znaczenie dla wskaźnika cięcia ilości certyfikatów.

Taki rodzaj ustępstwa wskazuje na to, że przy możliwym postępowaniu wzorcowym w Europejskim Trybunale Sprawiedliwości w Luksemburgu może zostać podjęta decyzja, że wskaźnik będzie musiał być na nowo obliczony a następnie na nowo ustalony.

Czy wtedy decyzje, które w poszczególnych krajach stały się prawomocne (przez „brak sprzeciwu”), będą również przez poszczególne krajowe instytucje pozytywnie zmienione, wydaje się być mocno wątpliwym.

Ponieważ w Holandii już toczą się procesy sądowe, których celem jest wskaźnik cięcia, można wyjść z założenia, że w interesie wszystkich zainteresowanych dojdzie do postępowania wzorcowego w Luksemburgu, do którego wyniku zastosują się później krajowe instytucje. Wobec tego należałoby każdemu operatorowi doradzić, aby złożył odpowiedni sprzeciw.

Sprzeciw z powodu nieuwzględnienia na liście Carbon-Leakage

Aby zostać uwzględnionym na liście Carbon-Leakage, przedsiębiorstwo przemysłowe musiało wykazać się odpowiednimi kodami NACE, które były wymienione na listach UE. Tylko przez te odpowiednie kody operator mógł uniknąć stopnienia ilości jego bezpłatnych przydziałów. Jeśli operator w swoim zakładzie produkował produkty, które nie znalazły się na liście dla Carbon-Leakage dla zagrożonych branż i produktów, to musiał się z reguły odnaleźć z tym w ramach wnioskowania swoich bezpłatnych przydziałów.

Jeśli jednak rozchodziło się o produkty, które ze względu na swoją przynależność NACE i swój kod

PRODCOM wprawdzie nie znalazły się na liście Carbon-Leakage, jednak były im bardzo bliskie (jak np. produkty konkurencji), wtedy w pojedynczych przypadkach można było jeszcze w trakcie procesu wnioskowania zmienić kod PRODCOM i w ten sposób przystosować produkt do Carbon-Leakage.

Operatorzy instalacji, którzy tamtej ścieżki nie wykorzystali, ewentualnie którzy tej kompleksowej kalkulacji nie śledzili, mogą teraz spróbować tego ponownie poprzez drogę postępowania apelacyjnego, gdyż w przypadku sukcesu przyniosłoby to znaczący dodatkowy potencjał bezpłatnych certyfikatów. Taka próba ma przede wszystkim wtedy szanse powodzenia, jeśli zmieniło się spektrum produktów, tak że dominującym stał się teraz produkt mogący znaleźć się na liście Carbon-Leakage.

Sprzeciw lub nowy wniosek z różnych powodów, które leżą w technicznym zakresie instalacji

Niskie przydziały, które mają techniczne podstawy, bazują w wielu przypadkach według doświadczeń Emissionshändler.com® na niewystarczającej wydajności, która powoduje nieosiągnięcie wskazanych wartości benchmarka lub też na brakujących danych albo wzroście produkcji od 1.07.2011, która nie została odpowiednio zgłoszona do instytucji lub nie została uwzględniona przez krajową tabelę przydziałów (zielone zaznaczenie).

Niewystarczająca wydajność i wartości benchmarku

Wskazane przez EU wartości benchmarku (zapotrzebowanie energii na ilość produktów) opierają się na wartościach doświadczenia, które zostały zmierzone w nowoczesnych instalacjach. Dlatego może się zdarzyć, że dla niektórych przedsiębiorstw powodem zbyt niskiego przydziału jest przestarzała technologia produkcji, która wymaga zbyt wysokiego nakładu energii.

W takich przypadkach osiągnięcie zgodności między zapotrzebowaniem a przydziałami możliwe jest tylko poprzez modernizację procesu produkcyjnego. Modernizację powinna poprzedzić szczegółowa analiza, w której jej możliwości zostaną poddane gruntownej analizie kosztów i korzyści. Na jej podstawie zostanie stworzona lista priorytetów dla przeprowadzenia odpowiednich działań.

Brakujące dane i nieoptymalne wnioski przydziału

Podczas gdy przy niezbyt wydajnej instalacji podczas wnioskowania trzeciego okresu rozliczeniowego z reguły nie można było osiągnąć wystarczającej ilości bezpłatnych przydziałów, ale nie jest to niemożliwe w

przypadku instalacji, dla której podczas procesu wnioskowania brakowało danych.

Ustawowo oblicza się wysokość przydziału w trzecim okresie rozliczeniowym na podstawie zgłoszonych stóp produkcyjnych przedsiębiorstwa. Te albo się mierzy (np.: pomiar ilości pary lub pomiar stanu pary) albo oblicza z wartości ciepła spalonego paliwa przy zastosowaniu stopnia wykorzystania. Jeśli zastosowano zbyt niską wartość, to prowadzi to do niskiego przydziału.

Ustalony wskaźnik aktywności jest – o ile nie jest mierzony bezpośrednio ze strumienia pary - rachunkiem zwrotnym z ciepła paliwa, pomniejszonym o współczynnik sprawności kotła. Jeśli ten wskaźnik aktywności zostanie podany zbyt niski, to zmniejsza się przydział.

Ustalona w sprawozdaniu emisyjnym ilość emitowanego CO₂ (która odpowiada także ilości umarzanych certyfikatów) jednak nie zmniejsza się przez to, ponieważ przy obliczaniu emisji współczynnik sprawności nie gra roli. Podanie zbyt niskiego wskaźnika aktywności prowadzi więc nieuchronnie do niezaspokojenia zapotrzebowania na prawa do emisji. Przewidziane w prawie sprawozdanie emisyjne, w którym raportuje się wielkości emisji, wychodzi z ilości zużytego paliwa i mnoży się ją ze specyficznymi wartościami emisyjnymi paliwa. Ustalona w ten sposób ilość CO₂ jest niejako „obiektywną” ilością, która jest w znacznym stopniu sprawdzalna poprzez faktury dostawców paliwa.

Przykładowe obliczenie wpływu brakujących danych na proces wnioskowania

Przytoczono tutaj klasyczną sytuację, w której przedsiębiorstwo korzysta z opalanej gazem ziemnym instalacji kotła parowego a wytwarzana para służy zakładowi do wytwarzania jego produktów.

Ponieważ przedsiębiorstwu w okresie 2013-2020 przydzielono 60.000 bezpłatnych certyfikatów, jego zapotrzebowanie w tym okresie wyniesie jednak 170.000 certyfikatów, będzie mu brakować do 2020 około 13.700 certyfikatów rocznie. Odpowiada to niedoborowi w wysokości 55%, czego konsekwencją są dodatkowe koszty przedsiębiorstwa w wysokości 770.000 Euro (110.000 x 7 Euro).

Powodem tego zbyt małego przydziału jest niezbyt optymalne wykorzystanie możliwości we wniosku przydziału na lata 2013-2020. Przy ówczesnym wnioskowaniu podstawą były miesięczne faktury dostawcy energii, weryfikowane przez sprawozdania emisyjne odpowiednich lat. Jako podstawę danych dla wartości opałowej brano od 2008 roku wartość standardową 33, a między 2005 i 2007 obliczano na

podstawie niższej wartości opałowej z raportu emisyjnego. Jako wskaźnik sprawności instalacji z powodu brakujących danych zakładano „standardowy wskaźnik sprawności” w wysokości 70%. Wynikające z tego obliczenia ustalono i zaokrąglano na podstawie MS Excel. To jest głównym powodem brakujących ilości przydziałów w wysokości 30%.

Innym powodem deficytu certyfikatów jest wzrost produkcji w 2012 roku, która nie została w ten sposób uwzględniona w informacjach do instytucji.

Możliwości rozwiązań dla dodatkowego zwiększenia przydziału

Nasze wymienione wyżej przykładowe przedsiębiorstwo założyło w ówczesnym wniosku przydziału 70% wskaźnik sprawności kotła, ponieważ z powodu braku danych jest to tak ustawowo regulowane. Wiadomym jednak jest, że dobre kotły mają wskaźnik sprawności w wysokości 90% i więcej. Jasnym więc jest, że w rzeczywistości podany wskaźnik aktywności leży o ok. 30% wyżej niż podano to we wniosku przydziału. Zrezygnowano tutaj – z powodu braków wiedzy o specjalnych procedurach i możliwościach wnioskowania – z 30% wzrostu przydziału.

Dodatkowa optymalizacja przez wyspecjalizowanych doradców zakłada, że przedsiębiorstwo „na podstawie brakujących danych przyjęło „standardowy wskaźnik sprawności” w wysokości 70%”. Tutaj 70% nie jest jednak wartością standardową, lecz wartością „awaryjną”- Fallback, jeśli nie przedłożono żadnych lepszych danych. Ponieważ posiadano dane, które nie były jednak wystarczająco pełne, można je teraz przy pomocy specjalnej metody dodatkowo uzupełnić, tak aby uniknąć wartości Fallback w wysokości 70%.

Tutaj znanym jest, że przy kotłach muszą być przeprowadzane i dokumentowane rutynowe pomiary spalin przez niezależne jednostki. Z wartości tych pomiarów spalin i znajomości ilości pary odgazowywanej i wody odmulonej można wyprowadzić jednoznaczny wskaźnik wykorzystania kotła. Poprzez wystawienie przez wyspecjalizowanego doradcę certyfikatu można w większości przypadków wyliczyć i uznać stopień sprawności w wysokości 90% (plus minus kilka procent).

Odnosnie zwiększenia produkcji istnieją dalsze możliwości dodatkowego zwiększenia przydziałów, o ile można/należy przeprowadzić techniczne zmiany w instalacji, które zostaną w informacji zgłoszone krajowym instytucjom.

Przy korzystnym przebiegu następującej rewizji do decyzji przydziału przez KOBIZE może wyniknąć znacznie lepsza sytuacja przydziałowa.

W tym miejscu jednak należy wskazać, że brakujące ilości przydziałów, które powstają przy zużyciu energii do produkcji energii elektrycznej, nie mogą być w żadnym wypadku wyrównane przez sprzeciwy.

Dla zapotrzebowania na energię przy produkcji energii elektrycznej w Niemczech zasadniczo nie przyjmuje się bezpłatnego przydziału.

Backloading uchwalony w przyspieszonym postępowaniu i już wszedł w życie

W związku z istniejącą w systemie EU nadwyżką od 2 do 2,4 miliardów ton certyfikatów cena za certyfikat EUA spadła w 2013 do 3 Euro/t.

Przez uchwalony z wszelkimi szczegółami w lutym 2014 Backloading część aukcji ma zostać czasowo przesunięta do tyłu, tak aby ustabilizować cenę na wyższym poziomie.

Zmieniona z tego powodu dyrektywa unijna jest realizowana od marca 2014 roku. Według niej Komisja ma przy szczególnych okolicznościach dopasować plan aukcji w trzecim okresie rozliczeniowym, aby zabezpieczyć należyte funkcjonowanie rynku. Według tego może ona w trzecim okresie rozliczeniowym raz wstrzymać EUA i to maksymalnie 900 milionów ton EUA.

Najwyższy poziom 7,41 Euro/t wraz z późniejszym spadkiem o 10% w przededniu decyzji o Backloadingu

Do realizacji tych środków musi być także zmienione rozporządzenie dotyczące aukcji, w którym w 2014 roku zostanie zlicytowanych o 400 milionów t EUA mniej niż początkowo planowano. W roku 2015 ma to być jeszcze 300 milionów ton, które zostaną wstrzymane, a w roku 2016 jeszcze 200 milionów ton. Te ilości zostaną z powrotem wprowadzone w roku 2019 z 300 milionami t EUA i w roku 2020 z 600 milionami t EUA.

Parlament Europejski przegłosował zmianę rozporządzenia aukcyjnego w przyspieszonym postępowaniu w dniu 6.02.2014. Rada krajów członkowskich w dniu 24.02.2014. W związku z tym wszelkie cięcia aukcji obowiązują od marca 2014.

Dzienne wahania cen do 12% w przededniu decyzji o Backloadingu

Disclaimer

GEMB mbH nie ponosi ani wyraźnej, ani milczącej odpowiedzialności za dokładność oraz kompletność zamieszczonych informacji, jak również ich przydatności do konkretnych celów. News-emisje CO2 opublikowane na stronie www.handel-emisjami.pl przez GEMB mbH służą wyłącznie celom informacyjnym.

Informacje w nim zawarte nie podlegają gwarancji ze względu na ich dokładność oraz kompletność. Decyzje kupna lub sprzedaży wykonane na podstawie zawartych w liście informacji zawarte są przez przedsiębiorcę dobrowolnie oraz bez oddziaływania osób trzecich. Wszystkie pokazane tutaj wykresy cen bazują na danych ICE-Londyn i zostały wygenerowane z systemu informacyjnego Reutersa.

Emissionshändler.com®

Odpowiedzialny za treść: Michael Kroehnert

GEMB mbH, Helmholtzstraße 2-9, Niemcy -10587 Berlin

Telefon: +49 30 – 897 25 954, Telefon: +49 30 – 398 8721-31

Telefax: +49 30 – 398 8721-29

KRS 101917 Sąd Rejonowy Berlin Charlottenburg, NIP: DE249072517

Web: www.emissionshaendler.com, www.handel-emisjami.pl

Mail: nielepiec@handel-emisjami.pl, info@emissionshaendler.com